

V. 28, 29 Bali se ustálil ve vlastním Já a dál vládl, uctívaje světce i bohy.

VASIŠTHA pokračoval: Všichni démoni, královi přívrženci a poddaní, přispěchali do paláce a shromáždili se kolem krále sedícího v hluboké meditaci. Necháпали, co se děje, proto pomysleli na svého učitele Šukru. Ten se před nimi okamžitě objevil a uviděl krále přebývajícího v nejvyšším stavu Vědomí. S radostným úsměvem se Šukra obrátil k démonům.

ŠUKRA pravil: Ó démoni, je skvělé, že král Bali dosáhl díky vlastnímu usilovnému dotazování dokonalosti. Nechte ho ustálit se ve vlastním Já. Činnost mysli, která vede ke vnímání světa, u něho ustala, proto na něj nemluvte. Jakmile je temná noc nevědomosti u konce, vyjde Slunce Sebepoznání, poznání Já. Král Bali se teď v tomto stavu nachází. Za nějaký čas se v jeho vědomí objeví semínko projeveného světa a on tento stav sám zase opustí. Pokračujte ve své práci a za tisíc let si Bali znovu začne být vědom světa.

Démoni se tedy vrátili ke svým povinnostem a péči o svou říši. Poté co král Bali strávil v meditaci tisíc nebeských let, probudila ho nebeská hudba. Celé město bylo ozářeno nadpozemským světlem, které král vyzařoval.

BALI rozmýšlel: Nádherný je stav, v němž jsem nyní tak krátce pobyl! Zůstanu v tomto stavu i nadále, neboť co je mi do záležitostí vnějšího světa. V mém srdci nyní vládne nejvyšší klid a blaženost.

Mezitím démoni přispěchali ke králi. Bali na ně pohlédl a pokračoval v přemítání.

BALI rozmýšlel: Jsem Vědomí a není ve mně žádné poskvrnění. Co mám získat a čeho se mám vzdát? Je to zvláštní. Toužím po osvobození. Kdo mě však spoutal a omezil, kdy a jak? Proč tedy po osvobození vůbec toužím? Neexistuje omezení a neexistuje osvobození. Co získám meditací a co tím, když meditovat nebudu? Jsem oproštěn od představ meditace i ne-meditace, nechť se děje, co se má dít. Pro mě neexistuje zisk ani ztráta. Netoužím být v meditaci a netoužím v meditaci nebýt, netoužím po radosti a netoužím být bez radosti. Netoužím po nejvyšším Bytí ani po světě. Nejsem živý ani mrtvý, nejsem skutečný ani neskutečný. Chvála mému Já, neomezenému Bytí! Ať je mým královstvím tento svět a já budu To, co jsem. Co je mi do meditace, co je mi do království? Nechť je to, co má být. Nepatřím ničemu a nic nepatří mně. Není tu nic, co by mělo být vykonáno tím, čemu říkáme já. Proč bych tedy neměl dělat to, co je přirozené?

S těmito myšlenkami obrátil král Bali svůj zářivý zrak na přítomné demony, podobně jako Slunce sešle své paprsky na květ lotosu.

VASIŠTHA pokračoval: Král Bali pak vládl svému království a vše dělal spontánně, aniž by něco předem plánoval. Uctíval kněze, bohy a světce. Jednal uctivě se svými příbuznými. Bohatě odměňoval sloužící, rozdával milodary a s ženami jednal s láskou.

Po určitém čase se v jeho srdci objevilo přání vykonat posvátný obřad. Zajistil vše potřebné a celý rituál odpovídajícím způsobem zahájil. Toho využil Višnu, který mu chtěl vládu nad třemi světy sebrat a dát ji bohu Indrovi. Višnu se proměnil v trpaslíka a lstivě přesvědčil krále, aby vládu nad světem věnoval darem bohu Višnu.

Ó Rámo, tento Bali je příští Indra. Višnu ho vykázal do podsvětí, kde Bali jako osvobozený, osvícený mudrc přebývá a čeká, až přijde jeho čas a stane se vládcem nebe. Je mu zcela lhostejný vzestup či pád, úspěch či nepřízeň osudu. Jeho vědomí nezakouší nadšení ani sklíčenost. Dlouhou dobu panoval nad třemi světy, avšak nyní je jeho srdce klidné. Jednou bude třem světům znovu vládnout, tentokrát už jako bůh Indra.

Vyhlídka na budoucí vládu nepřináší Balimu nadšení a uvržení do podsvětí mu nezpůsobuje smutek. Přijímá vše, co k němu samo přichází, a uvnitř sebe zůstává v klidu a míru.

Vyprávěl jsem ti příběh o tomto králi, Rámo, abys stejně jako on získal poznání a zakoušel nejvyšší blaženost. Zanechej zbytečné a marné touhy po potěšení smyslů. Přitažlivá, lákavá věc si nezaslouží tvůj obdiv o nic víc než skalní útvar, který ti zdálky připomíná nějakou postavu. Nepokojnou mysl, která neustále poletuje od jednoho k druhému, pevně ukotvi ve svém srdci.

Jsi světlo Vědomí, Rámo, všechny světy mají svůj původ v tobě. Kdo je a kdo není tvůj přítel? Jsi neomezený. V tobě jsou všechny světy propojeny jako korálky v řůženci zvaném *málá*. Jsi Bytí, které se nezrodilo a které neumírá. Toto Já je skutečné, zrození a smrt jsou iluzí. Pátrej po podstatě všech neduhů, které v životě způsobují utrpení, a žij bez tužeb a chtění. Jsi Světlo, jsi Bůh. V tomto Světle se jeví svět. Svět nemá skutečnou a nezávislou existenci.

Dřív jsi opakovaně zakoušel špatné představy o tom, co je žádoucí či nežádoucí. I toho zanechej. Pak budeš v rovnováze a kolo zrození se zastaví. Ať se bude chtít mysl utápět v čemkoli, uchraň ji toho a nasměřuj ji k Pravdě. Tak bude divoký slon mysli ochočen a zkrocen. Nenech se zlákat sáhodlouhými, ale planými výroky samozvaných učitelů, kteří nemají přímou zkušenost. Nasloucháním mých slov jistě dojdeš osvícení.